

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

20. února 2018 *

„Kasační opravný prostředek – Ochrana spotřebitelů – Služby hazardních her on-line – Ochrana spotřebitelů a hráčů hazardních her on-line a prevence hraní těchto her nezletilými osobami – Doporučení Komise 2014/478/EU – Právně závazný unijní akt – Článek 263 SFEU“

Ve věci C-16/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 6. ledna 2016,

Belgické království, zastoupené L. Van den Broeck, M. Jacobs a J. Van Holm, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s P. Vlaemminckem, B. Van Voorenem, R. Verbekem a J. Auwerxem, advocaten,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená F. Wilmanem a H. Tserepa-Lacombe, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, R. Silva de Lapuerta, J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský a E. Levits, předsedové senátů, E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, C. Toader (zpravodajka), C. Lycourgos a M. Vilaras, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. června 2017,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. prosince 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Belgické království se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 27. října 2015, *Belgie v. Komise* (T-721/14, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2015:829), kterým tento soud odmítl jako nepřípustnou jeho žalobu, jejímž předmětem bylo zrušení doporučení Komise 2014/478/EU ze dne 14. července 2014 o zásadách pro ochranu spotřebitelů a hráčů služeb hazardních her online a pro prevenci hraní hazardních her online nezletilými osobami (Úř. věst. 2014, L 214, s. 38, dále jen „sporné doporučení“).

Právní rámec

- 2 Článek 263 první pododstavec SFEU stanoví:

„Soudní dvůr Evropské unie přezkouvává legalitu legislativních aktů, aktů Rady [Evropské unie], [Evropské] [k]omise a Evropské centrální banky, s výjimkou doporučení a stanovisek, a rovněž aktů Evropského parlamentu a Evropské rady, které mají právní účinky vůči třetím osobám. Rovněž přezkouvává legalitu aktů institucí a jiných subjektů Unie, které mají právní účinky vůči třetím osobám.“

- 3 V oddílu nadepsaném „Právní akty Unie“, článek 288 SFEU stanoví:

„Pro výkon pravomocí Unie přijímají orgány nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska.

Nařízení má obecnou působnost. Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Rozhodnutí je závazné v celém rozsahu. Pokud jsou v něm uvedeni ti, jimž je určeno, je závazné pouze pro ně.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.“

- 4 Článek 1 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3) ve znění nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. 2013, L 158, s. 1) stanoví:

„Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Dne 14. července 2014 přijala Evropská komise sporné doporučení na základě článku 292 SFEU.
- 6 Z bodu 9 odůvodnění toho doporučení vyplývá, že jeho cílem je „ochraňovat zdraví spotřebitelů a hráčů, a tím také minimalizovat případné negativní hospodářské důsledky, které mohou vyplývat z patologického nebo nadměrného hráčství“.

7 Bod 1 uvedeného doporučení, nadepsaný „Účel“, zní takto:

„1. Členským státům se doporučuje, aby zajistily vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, hráčů a nezletilých osob přijetím zásad pro služby hazardních her online a pro odpovědná obchodní sdělení týkající se těchto služeb, s cílem ochránit jejich zdraví a rovněž minimalizovat možné hospodářské škody, které mohou vyplývat z patologického nebo nadměrného hraní.

2. Toto doporučení nezasahuje do práva členských států regulovat služby hazardních her.“

8 Body III až X téhož doporučení se týkají „požadavků na informace“, „nezletilých osob“, „registrace hráče a založení účtu hráče“, „hráčské aktivity a podpory hráčů“, „dočasného přerušování hraní a vyřazení na základě vlastního rozhodnutí“, „obchodních sdělení“, „sponzorování“, jakož i „vzdělávání a informovanosti“.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. října 2014 podalo Belgické království žalobu znějící na zrušení sporného doporučení.

10 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. prosince 2014 vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991. Belgické království předložilo vyjádření k této námitce dne 20. února 2015.

11 Komise namítala nepřípustnost žaloby podané Tribunálu z důvodu, že sporné doporučení není aktem, který lze napadnout žalobou podle článku 263 SFEU. Měla za to, že sporné doporučení je „pravým“ doporučením ve smyslu článku 288 SFEU co do formy i obsahu, které není závazné a neukládá žádnou závaznou povinnost. Důkazem toho podle ní je formální stránka uvedeného doporučení založená na článku 292 SFEU, jakož i jeho neimperativní a v podmiňovacím způsobu vyjádřené formulace. Komise dodala, že žádný z argumentů předložených v žalobě Belgickým královstvím nemůže zpochybnit kvalifikaci sporného doporučení jakožto aktu, který nelze napadnout žalobou.

12 Belgické království mělo za to, že žaloba je přípustná. Opíralo se zejména o rozsudky ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaný „AETR“ (22/70, EU:C:1971:32) a ze dne 13. prosince 1989, Grimaldi (C-322/88, EU:C:1989:646), jakož i o zásadu účinné soudní ochrany a poznamenalo, že musí být možné, aby sporné doporučení bylo předmětem soudního přezkumu. Zprv tvrdilo, že toto doporučení má „negativní právní účinky“, jelikož je v rozporu se základními zásadami unijního práva, a to zásadou svěřených pravomocí a povinností loajální spolupráce mezi orgány Unie, jakož i mezi orgány Unie a členskými státy, jak vyplývá z prvního, třetího a čtvrtého žalobního důvodu uplatněného v jeho žalobě. Zadruhé v rámci druhého a pátého žalobního důvodu vznesených na podporu své žaloby uvedlo, že sporné doporučení je vedeno úmyslem harmonizovat použití ustanovení článků 49 a 56 SFEU v oblasti hazardních her a ve skutečnosti skrytou směrnicí, což by měly unijní soudy přezkoumat. Dodalo, že sporné doporučení má nepřímé právní účinky, protože členské státy jsou z důvodu svého závazku k loajální spolupráci vázány povinností poskytnout prostředky k jeho dodržování, a vnitrostátní soudy budou muset k tomuto doporučení přihlížet.

13 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 12. a 16. ledna 2015 podaly Řecká republika a Portugalská republika návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Belgického království.

- 14 Napadeným usnesením přijatým na základě čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu přijal tento soud námitku nepřipustnosti, aniž se zabýval věcí samou. Tribunál totiž rozhodl, že sporné doporučení nemá závazné právní účinky a není určeno k tomu, aby je mělo, takže nemůže být kvalifikováno jako „napadnutelný akt“ ve smyslu článku 263 SFEU. V důsledku toho odmítl žalobu jako nepřipustnou a rozhodl, že není důvodné rozhodnout o návrzích na vstup vedlejších účastníků do řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Belgické království se svým kasačním opravným prostředkem domáhá, aby Soudní dvůr:
- v plném rozsahu zrušil napadené usnesení;
 - prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
 - rozhodl ve věci samé;
 - prohlásil návrhy Řecké republiky a Portugalské republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnice za přípustné a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 16 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 17 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Belgické království uplatňuje tři důvody.

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 18 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Belgické království tvrdí, že přijetí jakéhokoli právního aktu ve smyslu článku 288 SFEU samo o sobě stačí k vyvolání právních účinků, které mohou odůvodnit přezkum legality podle článku 263 SFEU. Má za to, že vyloučení doporučení z rozsahu tohoto přezkumu musí být vykládáno striktně. Tvrdí tudíž, že ačkoli rozhodl Tribunál v napadeném usnesení opak, mělo by být možné, aby unijní soud přezkoumal, zda orgán, který přijal sporné doporučení, dodržel zásady svěřených pravomocí, loajální spolupráce a institucionální rovnováhy, které mají zásadní význam v rámci rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy, jakož i mezi unijními orgány. Má za to, že i v případě pravého doporučení, je tedy Tribunál příslušný k tomu, aby ověřil, zda nebyly uvedené zásady porušeny při přijímání tohoto doporučení, aniž byl vyžadován úplný přezkum hmotněprávního obsahu tohoto doporučení.
- 19 Belgické království v tomto ohledu tvrdí, že článek 292 SFEU, na jehož základě bylo přijato sporné doporučení, není hmotněprávním právním základem, nýbrž je jen procesněprávním základem, který svěřuje nejen Komisi, ale i Radě pravomoc přijmout rozhodnutí. Tvrdí tudíž, že dodržování zásady institucionální rovnováhy znamená, že unijní soud může ověřit, zda Komise měla v tomto případě k dispozici hmotněprávní základ k přijetí sporného doporučení.

- 20 Belgické království rovněž tvrdí, že z rozsudku ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaného „AETR“ (22/70, EU:C:1971:32) vyplývá, že od fáze posuzování přípustnosti žaloby na neplatnost musí mít unijní soud možnost ověřit, zda může mít napadený akt právní účinky na výsady jiných unijních orgánů a členských států, aniž musí v meritu rozhodnout o platnosti tohoto aktu.
- 21 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Belgické království tvrdí, že napadené usnesení, zvláště jeho body 53 až 55, vede k procesní nerovnosti, jelikož mu není umožněno, aby nechal přezkoumat unijním soudem dodržování zásady loajální spolupráce Komisí, ačkoli tento orgán může předložit k soudnímu přezkumu slučitelnost právních aktů s touto zásadou, i kdyby neměly právní účinky.
- 22 Belgické království rovněž uvádí, že závěr, k němuž dospěl Tribunál v bodě 52 napadeného usnesení, není slučitelný se závěry vyplývajícími z rozsudků ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament (294/83, EU:C:1986:166) a ze dne 22. května 1990, Parlament v. Rada (C-70/88, EU:C:1990:217), že žaloba na neplatnost musí být prohlášena za přípustnou, i když ve Smlouvách k tomu neexistuje ustanovení, pokud je jejím předmětem dosáhnout přezkum skutečnosti, zda unijní orgán dodržuje základní zásady unijního právního řádu.
- 23 Belgické království uvádí také, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 6. října 2015, Rada v. Komise (C-73/14, EU:C:2015:663) neměl pochybnosti o přípustnosti žaloby na neplatnost, i když předmětem této žaloby bylo stanovisko Unie v řízení o posudku, které nemá závazný účinek.
- 24 Komise navrhuje zamítnout tyto důvody kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 25 V první řadě, pokud jde o první dva důvody kasačního opravného prostředku, které je třeba posoudit společně, jež vycházejí z údajného nesprávného právního posouzení, kterého se měl dopustit Tribunál, když měl za to, že sporné doporučení nemá právní účinky, které by mohly odůvodnit přezkum legality podle článku 263 SFEU, je třeba připomenout, že první pododstavec tohoto článku stanoví, že Soudní dvůr přezkoumává legalitu mimo jiné aktů Rady, Komise a ECB, „s výjimkou doporučení“.
- 26 Článek 288 SFEU tím, že zavedl doporučení jako zvláštní kategorii unijních aktů a výslovně stanovil, že „nejdou závazná“, měl za cíl svěřit orgánům oprávněným k jejich přijetí pravomoc podněcovat a přesvědčovat, která se liší od pravomoci přijímat akty závazné povahy.
- 27 V tomto kontextu Tribunál na základě ustálené judikatury Soudního dvora správně rozhodl v bodě 17 napadeného usnesení, že „všechny akty bez závazných právních účinků, jako jsou [...], jednoduchá doporučení [...] nepodléhají soudnímu přezkumu podle článku 263 SFEU“.
- 28 Ačkoli Belgické království tvrdí opak, nestačí tedy, že orgán přijme doporučení, které je údajně v rozporu s některými zásadami nebo procesními pravidly, k tomu, aby mohlo být toto doporučení předmětem žaloby na neplatnost, jestliže nemá závazné právní účinky.
- 29 Avšak výjimečně se neuplatní nemožnost podat žalobu na neplatnost proti doporučení, pokud napadený aktem není svým obsahem právním doporučením.
- 30 V tomto ohledu musí být při analýze obsahu napadeného aktu, jejímž cílem je určit, zda má závazné právní účinky, být zohledněna skutečnost – jak bylo připomenuto v bodě 25 tohoto rozsudku – že podle článku 263 SFEU jsou doporučení vyloučena z působnosti tohoto ustanovení a podle čl. 288 páteho pododstavce SFEU nemají závaznou povahu.

- 31 Za těchto podmínek je třeba připomenout, že za „napadnutelné akty“ ve smyslu článku 263 SFEU se považují všechna ustanovení přijatá orgány v jakékoliv formě, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaný „AETR“, 22/70, EU:C:1971:32, body 39 a 42, jakož i ze dne 25. října 2017, Rumunsko v. Komise, C-599/15 P, EU:C:2017:801, bod 47 a citovaná judikatura).
- 32 Za účelem určení, zda napadený akt má závazné právní účinky, je třeba vycházet z podstaty tohoto aktu a posoudit uvedené účinky podle takových objektivních kritérií, jako je obsah tohoto aktu, případně s přihlédnutím k souvislostem přijetí tohoto aktu, jakož i pravomocem orgánu, jenž je jeho autorem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 55 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 25. října 2017, Slovensko v. Komise, C-593/15 P a C-594/15 P, EU:C:2017:800, bod 47).
- 33 V projednávaném případě Tribunál za účelem určení, zda sporné doporučení může mít takové účinky, a tudíž být předmětem žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU, posoudil v bodě 18 napadeného usnesení jeho znění, kontext, jehož je součástí, jeho obsah, jakož i úmysl jeho autora.
- 34 Konkrétně měl Tribunál v bodě 21 napadeného usnesení zaprvé za to, že „sporné doporučení je převážně formulováno neimperativně“, jak vyplývá z jeho analýzy provedené v bodech 22 a 23 napadeného usnesení. V tomto ohledu v bodech 26 a 27 tohoto usnesení uvedl, že i když některé jazykové verze uvedeného doporučení obsahují částečně imperativnější výrazy, jsou v zásadě formulovány nezávazným způsobem.
- 35 Zadruhé Tribunál v bodě 29 tohoto usnesení uvedl, že „z obsahu sporného doporučení rovněž vyplývá, že tento akt není určen k tomu, aby měl závazné právní účinky a Komise neměla v úmyslu mu takové účinky přiznat“. V bodě 31 napadeného usnesení je zvláště připomenuto, že „v odstavci 2 sporného doporučení je výslovně upřesněno, že toto doporučení nezasahuje do práva členských států regulovat služby hazardních her“. Kromě toho v bodě 32 uvedeného usnesení je zdůrazněno, že sporné doporučení neobsahuje žádnou výslovnou zmínku o tom, že by byly členské státy povinny přijmout a uplatňovat zásady v něm obsažené.
- 36 Zatřetí pokud jde o kontext, jehož součástí je sporné doporučení, Tribunál v bodě 36 uvedeného usnesení konstatoval, „a Belgické království to nezpochybňovalo“, že z části sdělení Komise COM(2012) 596 final Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 23. října 2012, nadepsaného „Příprava uceleného evropského rámce pro on-line hazardní hry“, vyplývá, že „se celkově v této fázi nejvíce jako vhodné navrhnout [unijní] právní úpravu týkající se oblasti hazardních her online“.
- 37 Tribunál tudíž po skončení analýzy znění, obsahu a účelu sporného doporučení, jakož i kontextu, jehož je součástí, provedené právně dostačujícím způsobem, mohl oprávněně v bodě 37 napadeného usnesení dospět k závěru, že uvedené doporučení „nemá právní účinky a není určeno k tomu, aby je mělo, takže jej nelze kvalifikovat jako napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU“.
- 38 Předchozí analýza není zaprvé zpochybněna argumentem Belgického království vycházejícím z toho, že v rozsudku ze dne 6. října 2015, Rada v. Komise (C-73/14, EU:C:2015:663) neměl Soudní dvůr pochybnosti o přípustnosti žaloby Rady na neplatnost, i když se tato žaloba týkala předložení stanoviska Unie v řízení o posudku, které nemá závazný účinek. Stačí totiž uvést, že uvedená žaloba byla namířena nikoli proti doporučení ve smyslu čl. 288 pátého pododstavce SFEU, nýbrž proti rozhodnutí Komise, které má v souladu s čl. 288 čtvrtým pododstavcem SFEU závazné právní účinky. Využit jako záminky skutečnost, že toto rozhodnutí bylo přijato v rámci účasti na takovémto řízení, ostatně znamená – jak správně zdůraznila Komise – že je nesprávně zaměňována povaha účinků uvedeného rozhodnutí s povahou dotčeného řízení o posudku.

- 39 Zadruhé v rozsahu, v němž vychází první důvod kasačního opravného prostředku ze skutečnosti, že Tribunál nerespektoval působnost zásad svěřených pravomocí, loajální spolupráce, jakož i institucionální rovnováhy, je třeba uvést, že Belgické království tímto vytýká Tribunálu, že z údajného porušení uvedených zásad Komise nevyvodil napadnutelnost sporného doporučení. Avšak jak bylo zdůrazněno v bodě 28 tohoto rozsudku, takováto logika nemůže být přijata.
- 40 Kromě toho pokud druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze skutečnosti, že Tribunál nerespektoval údajnou reciprocitu zásady loajální spolupráce, je třeba uvést, jak zdůraznil Tribunál v bodě 55 napadeného usnesení, že žaloba pro nesplnění povinnosti a žaloba na neplatnost jsou procesními prostředky, které mají různé cíle a různé podmínky přípustnosti, a že zásada loajální spolupráce nemůže vést k vyloučení podmínek přípustnosti, které jsou výslovně stanoveny v článku 263 SFEU.
- 41 Zatřetí argument Belgického království, který vychází ze skutečnosti, že pro účely rozhodnutí o přípustnosti žaloby na neplatnost, Soudní dvůr v rozsudku ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaném „AETR“ (22/70, EU:C:1971:32) zkoumal, zda akt Rady, o který se jednalo ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, mohl mít právní účinky na výsady jiných unijních orgánů a členských států, nemůže vyvrátit závěr uvedený v bodě 37 tohoto rozsudku.
- 42 V tomto ohledu stačí totiž uvést, že tento akt byl rozhodnutím Rady zaznamenaným v zápisu z jednání, u něhož Soudní dvůr za účelem posouzení jeho napadnutelnosti ověřoval, zda je určen k tomu, aby měl závazné právní účinky. Projednávaná věc se naproti tomu týká doporučení, na které se podle čl. 263 prvního pododstavce SFEU výslovně nevztahuje přezkum legality stanovený v tomto článku 263, jak ostatně připomněl Soudní dvůr v bodech 38 a 39 rozsudku ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaném „AETR“ (22/70, EU:C:1971:32) v kontextu článku 173 EHS (poté článek 173 ES a později článek 230 ES). Dále, jak vyplývá z bodů 33 až 37 tohoto rozsudku, Tribunál zkoumal, zda sporné doporučení nemá být určeno k tomu, aby mělo závazné právní účinky a správně rozhodl, že tomu tak nebylo.
- 43 Ve druhé řadě, pokud první dva důvody kasačního opravného prostředku vycházejí z porušení článku 263 SFEU z důvodu, že Tribunál v napadeném usnesení vyloučil, že sporné doporučení může být předmětem přezkumu legality podle tohoto článku, což je údajně v rozporu s požadavky vyplývajícími z rozsudků ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament (294/83, EU:C:1986:166) a ze dne 22. května 1990, Parlament v. Rada (C-70/88, EU:C:1990:217), je třeba zdůraznit, že na rozdíl od věcí, ve kterých byly vydány tyto dva rozsudky, se projednávaná věc nevyznačuje tím, že ve Smlouvě neexistuje ustanovení stanovící právo podat takovou žalobu na neplatnost, jako je žaloba, o kterou se jedná v této věci, nýbrž tím, že existuje výslovné ustanovení, a sice čl. 263 první pododstavec SFEU, které vylučuje doporučení z dosahu žaloby na neplatnost, jelikož tyto akty nemají závazné právní účinky, což v projednávaném případě Tribunál správně konstatoval.
- 44 Dále, i když článek 263 SFEU vylučuje přezkum aktů, které mají povahu doporučení, Soudním dvorem, článek 267 SFEU mu svěřuje pravomoc bez jakékoli výjimky rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se platnosti a výkladu aktů přijatých orgány Unie (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. prosince 1989, Grimaldi, C-322/88, EU:C:1989:646, bod 8, jakož i ze dne 13. června 2017, Florescu a další, C-258/14, EU:C:2017:448, bod 30).
- 45 Z toho vyplývá, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být v plném rozsahu zamítnuty.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 46 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Belgické království tvrdí, že poté, co Tribunál konstatoval, že sporné doporučení je formulováno imperativně v německé a nizozemské verzi, měl uznat, že toto doporučení je určeno k tomu, aby mělo závazné právní účinky přinejmenším vůči tomuto státu.
- 47 Podle Komise musí být tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnut, jelikož vzhledem k tomu, že je uvedený důvod založen na kritice týkající se doslovného znění jen některých jazykových verzí, je v rozporu se zásadou jednotného výkladu ustanovení unijního práva.

Závěry Soudního dvora

- 48 Jak vyplývá z článku 1 nařízení č. 1 ve znění nařízení č. 517/2013, všechny úřední jazyky Unie, které vyjmenovává toto ustanovení, jsou jazyky, ve kterých jsou sepsána závazná znění aktů.
- 49 Z toho vyplývá, že všem jazykovým verzím aktů Unie musí být v zásadě přiznána stejná hodnota. Za účelem zachování jednotného výkladu unijního práva je tudíž třeba v případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi, vykládat dotčené ustanovení podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. dubna 1998, EMU Tabac a další, C-296/95, EU:C:1998:152, bod 36, a ze dne 20. listopadu 2003, Kyocera, C-152/01, EU:C:2003:623, body 32 a 33, jakož i citovaná judikatura).
- 50 Formulace použitá v jedné z jazykových verzí aktu nemůže tedy sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto aktu ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím. Takový přístup by totiž byl neslučitelný s požadavkem jednotného použití unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. října 2009, Zurita García a Choque Cabrera, C-261/08 a C-348/08, EU:C:2009:648, bod 55 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 9. března 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, bod 65 a citovaná judikatura).
- 51 Jak vyplývá v projednávaném případě z bodu 34 tohoto rozsudku, Tribunál provedl v napadeném usnesení srovnávací analýzu jednotlivých jazykových verzí sporného doporučení a dospěl k závěru, že je formulováno převážně neimperativně.
- 52 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 37 tohoto rozsudku, po skončení analýzy znění a obsahu sporného doporučení, jakož i kontextu, jehož je součástí, provedené právně dostačujícím způsobem, mohl Tribunál právoplatně rozhodnout v bodě 37 napadeného usnesení, že toto doporučení „nemá závazné právní účinky a není určeno, k tomu, aby je mělo, takže jej nelze kvalifikovat jako napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU“.
- 53 Třetí důvod kasačního opravného prostředku nelze tudíž uznat.
- 54 Vzhledem k výše uvedenému je třeba kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

- 55 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 stejného jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto řádu na řízení o opravném prostředku, se účastníku

řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Belgické království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.